

Det blev Aften, inden han naaede ned igen til Stationen. Her var man begyndt at ængstes for ham, og henne paa Gæstgivergaarden, hvor han havde efterladt sit Tøj, havde man allerede talt om at sende Folk afsted for at søge efter ham. Træt af Dagens Anstrengelser og tung i Hovedet af altfor mange Tanker vilde han se hurtigst muligt at komme i Seng; men han fik andre Ting at tænke paa. Allerede ved sit Komme om Formiddagen havde han kunnet mærke, at der var noget usædvanligt paafærde i Byen. Over Gæstgivergaardens Port var der hængt en Slyngning Grønt, og der havde været en Travlhed, saa man knap havde faaet Tid til at anvise ham et Værelse. Nu viste det sig, at her var Bryllup. Her myldrede af Folk, og ogsaa han fik straks en Indbydelse til at deltage i Gildet. Første Gang sagde han Nej; men næppe var han sluppet ind paa sit Værelse, før der blev banket paa hans Dør, og ind traadte to unge Piger Arm i Arm, nejede for ham og fremsagde i Munden paa hinanden og under megen Fnisen og mange Albustød en lang Remse, hvoraf han akkurat forstod saa meget, at Brudgom og Brud udbad sig Æren af at se ham som deres Gæst. Saa var han overvunden og maatte den hele Nat spise og drikke og danse, saa han tilsidst var ganske ør deraf.

Skønt hans Nærværelse paa en Maade var Selskabet paatvungen, var Gæstevenligheden rent overvældende. Mændene var ikke langt fra ligefrem at tilbyde ham deres Kvinder af lutter Iver for at gøre ham tilgode. Ude i Porten, der var høj og stor som en Lade, blev der danset til Cither og Harmonika paa sømbeslaaede Støvler. I Stuen stod to lange, dækkede Borde; paa det ene af dem laa en hel, stegt Ged med forgyltde Horn.